

Հետեւեալ օրն՝ արշալոյսին ցածիւրն՝
 Մտածեց նորէն արշաւանքի: Բազմաթիւ
 Գունդեր եկեր էին զիշեր ժամանակ
 Միանալու իրեններուն: Օրինի
 կամպէտադոր Սիտ ելաւ երկրէն դուրս:
 Անաւասիկ դէպ ի ձախ Սուրբ Ստեփանոս,
 կտրիճ քաղաք. եւ դէպ ի աջ՝ աւասիկ
 Ալիոն - Լաս - Տօրրէս, որուն կ'իշխէին
 Մուրիթ. անցաւ Ալկորեիլան, հուսկ սահման
 կաստիլիոյ, կուինայի մեծ ուղին
 կտրեց, անցաւ Գուերոյէն՝ քերելով
 Մօտէն հաւաս Պառաի: Կանգ առաւ հուսկ
 Տիգուերեիլա: Ամէն կողմէ կու գային
 Իմբուելու իր շուրջը քաջ քաջ մարտիկներ:

19

Կամպէտադորն՝ յետ ընթրելու՝ պառկեցաւ:
 Անուշ քրնակ մը զհիզն առաւ, քընացաւ
 Մեղմ եւ յուշիկ: Երազին մէջ Գաբրիէլ
 Հրեշտակ իրեն ներկայացաւ. «Սիտ, բարի
 կամպէտադոր, արշաւեցէք, զի երբեք
 Ոչ մէկ պարոն չարշաւեց այժաօն բաստիկ:
 Բարեփոխուի պիտի վիճակդ՝ ասեմով »:
 Երբ արթնացաւ՝ խաչակիցեց դէմքը Սիտ:

20

Խաչակիցեց, ինքզինքն յանձնեց Աստուծոյ:
 Ուրախացած էր շատ տեսած երազէն:
 Յաջորդ աւտօուն պատրաստուեցան արշախ:
 Աքօորանքի որոշուած օրն էր. զիտեցք
 Չունի ուրիշ պայմանաժամ գոյութիւն:
 Գացին հանգչիլ ի Սիեռա - տէ - Միտէս:
 Թարգմ. Հ. Ա. ՂԱԲԿԵԱՆ

“Մ Ի՝ Մ Ո Ռ Ն Ա Ր Ջ Ի Ս,,

□ □ □

Դարձեալ նըշին կը ծագկի
 Մովափին մօտ իմ կեանքիս.
 Գարնան ժրպիտն է ծաւի
 Նոր յոյսերու աւետիս:

Ու կ'ընձիւղին ոստերն հին
 Ինչպէս թռչնոց փետուրներ.

Դու լով թըշուան, անբաժին...
 Դրժնէ ցաւին ես ընկեր:

Կը լըսեմ երգը նորէն
 Վերակենցաղ բընութեան
 Որ իր թաքուն ալքերէն
 կը թեւածէ կենսական:

Բայց զըմբուխտի ծովին մէջ
 Լալկան աշեր կան հազար.
 Չեն աստղերու բոյլ մ'անշէջ,
 Այլ արեւուն սիրահար:

Առտուն արցունք կը կաթէր
 Անոնց կապոյտ բիբերէն,
 Լացեր էին ողջ զիշեր...
 Ու կարօտով լոյս կ'երգեն:

Յամբած բիբեր, ձեզ եղով...
 Որոնց համար կեանքն ողջոյն
 Է իբր անլոյծ հանելուկ
 Թողլըքման մէջ երերուն:

Յոյսի դաշտին մէջ կաննչ
 Ես զիտեցի զանոնք, լուռ...
 Այլ հասաւ ինձ մեղմհառաչ
 Սուգի համերգ մը տրխուր:

Բիրերն էին այն նամէտ
 Որ խոցեցին իմ հոգիս...
 « Անցորդ, շիթ մ'ալ ինձ՝ կեանքէդ,
 Որբիկն եմ, մի՛ մոռնար զիս »:

Հ. ԵՂԱ ՓԵՏԿԵԱՆ

